

Dim.

ODGOVORNA UREDNICA **SABINA OBOLNAR** sabina.obolnar@delo.si

Zakaj je šest tisoč novinarjev in snemalcev (in nekaj 10.000 vernikov) dva dni zrlo v majhen dimnik Sikstinske kapele? Kakšna je ta moč pričakovanja, sila, ki nezadržno vleče? Morda predvsem upanje in vera v boljše, pravičnejše? V odrešitev pred tem svetom, ki je že skoraj brezupen? Ko je v sredo zvečer ves svet ponovno zrl v dimnik in se je iz njega pokadil bel dim ter oznanil, da smo dobili novega papeža, je bilo vzhičenje na vatikanskem Trgu sv. Petra veličastno. Res mističen obred. Po petih krogih glasovanja je 115 kardinalov odločilo (tokratni konklave je bil eden najkrajših v zgodovini), da je novi poglavar Rimskokatoliške cerkve 76-letni Argentinec, kardinal Jorge Mario Bergoglio, sicer jezuit. Njegovo imenovanje je presenetilo številne vernike in poznavalce, kajti ni sodil v najožji izbor. Izbral si je preprosto ime Frančišek. In že napovedujejo, da bo vladal drugače, da je predan revnim ljudem, da je tudi sam velik asket. Njegove prve besede, od katerih so si vsi obetali veliko, so bile očitno prave. Obstaja utemeljeno upanje, da bo zatresel Cerkev. V pozitivno smer.

Stotniji kardinalov se je uspelo zediniti o novem papežu v dveh dneh, še vedno pa ne vemo, ali se bo uspelo štirim prvakom strank (in slovenski politiki v večini) v treh tednih dogovoriti o trinajstih ministrskih kandidatih nove slovenske vlade. Saj gre vendarle predvsem za to?! Težko in hudo je gledati te puzzle, ki so iz štirih zgodb, a bi radi sestavili mozaik z enim motivom. Kajpada stavijo, da jih bo zložila ena ženska, dasiravno Erjavec že joka v neki drugi zgodbi ... Ojej. Ali se slovenska politika sploh zaveda, da ima trenutno 120.000 nezaposlenih, a zagotovo jih je še nekaj deset tisoč več, saj vemo, da imamo tudi to statistiko samo približno urejeno? Lahko vsaj malo upamo, da se nova vlada sestavlja zaradi nas državljanek in državljanov? Ali pač je to absolutno nestvarno, naivno in iluzorno? Bom ilustrirala povsem nazorno.

Oni dan, bil je natančno 8. marec, me je po nesreči zaneslo na okroglo mizo, ki je bila namenjena – le komu drugemu kot – ženskam,

in za nameček še ženskam v krizi. Saj veste, dvakrat na leto se razgovorimo o ženskah, za 8. in 25. marec. In dvakrat na leto me praviloma doleti, da me zvabijo nekam, kar pa vedno znova obžalujem. Če že vem, zakaj imamo osmomarčevski praznik, ne vem, kaj naj bi slavile petindvajsetega, ampak to sem že nekajkrat povedala. No, skratka, tisti praznični petek sem sedela na stolu in poslušala političarke, ki so modrovale o tem in onem. Pazite! Razpisana tema: ženske in kriza ali ženske v krizi, nekaj takega. To, da je kriza tudi priložnost, smo že slišali, kajneda. In poslušam. Kako da je to res. Politični govor. Ki trajajo in trajajo, se ponavljajo ... in se že presedadam po stolu. Denimo: da bi lahko ženske to stanje izkoristile predvsem kot priložnost in bi se recimo kreatorke in dizajnerke lotile izdelovanja torbic, kajti ženske menda potrebujemo takšne z veliko predali, ja, na to naj bomo pozorne. V meni začne vreti, zato že hočem vstati in oditi, a me kolegica zadrži. No, poglejte, končalo se je precej klavrn, kajti seveda nisem mogla biti tiho. Ob prvi priložnosti sem se vključila, nakar so mi povedale, da ne razumem, da mediji ne prikazujemo njihovega dela celovito itd. Morda, ampak to seveda ni problem. Problem je, da naši problemi niso njihovi. Mene ta hip prav malo briga za meteorne vode, raznolikost predalov v ženskih turbicah in perspektivo gojenja česna v Sloveniji, s katerim je ena od sogovornic mahala po Unionski dvorani. Mene zanima, kaj bodo političarke v prvi vrsti naredile za reševanje človeških problemov. Ali se zavedajo, sem vprašala, koliko žensk in otrok trpi za štirimi zidovi slovenskih domov? Mene še zanima, zakaj moram poslušati, da imamo žensko z imenom in priimkom in s tremi otroki, ki živijo v peku, kjer »kraljuje« mož in oče ter posiljuje starejša dva otroka. Zakaj moram to samo poslušati in zakaj ni organa v tej deželi, ki bi tej kalvariji, tej brutalnosti naredil konec. Zločinu nad žensko in otroki!

Mene je oddaljenost med politiko in ljudmi znova podrila.

Bog nam pomagaj in naj se tudi nam že enkrat pokadi.

**Mene ta hip
prav malo
briga za
meteorne vode,
raznolikost
predalov v
ženskih turbicah
in perspektivo
gojenja česna
v Sloveniji.
Mene zanima,
kaj bodo
političarke
v prvi vrsti
naredile za
reševanje
človeških
problemov.**